

فضول باشی و مدیریت اداره کل ورزش و جوانان

خدا را شکر که در نهایت مسئولین ما به توافق رسیدند و برای اداره کل ورزش و جوانان سرپرست انتخاب کردند. کاری را که باید در روز صدور حکم سرپرستی مدیر کل سابق به فدراسیون وزنه برداری می کردند دو ماه طول کشید و خلاصه ورزش ما را تبدیل به ابزاری برای کنترل از راه دور و میدان داری برخی ها تبدیل نمود.

حق ورزش اردبیل این نبود که حتی وزارتخانه نیز نسبت به آن حساسیت نداشته باشد و مدیریت آن و تعیین تکلیف اش را به اما و اگر ها و ورزش بادها و رضایت این و آن موکول نماید.

فضول باشی که از انتخاب سرپرست اداره کل خوشحال به نظر می رسید در ادامه گفت: شنیده می شود که برخی از تهران نشینان همچنان در اندیشه مدیریت ورزش اردبیل به سر می برند و می خواهند به هر ترتیبی که شده ردپایی در اداره امور آن داشته باشند، حالا به هر طریقی که بوده باشد، حتی آنهایی که سال ها از اردبیل دور هستند، همچنان هوس دخالت در امور ورزش استان را دارند و عجب دردی شده است درد این ورزش.

به فضول باشی گفتم: خوشحالی ات را با روایت های ضد و نقیض آسیب پذیر نکن. وقتی اداره کل مسئول دارد دیگر نگرانی روا نیست. مگر اینکه او بخواهد به حرف ها گوش بدهد و مطیع اوامر مرکز نشینان باشد ولی فکر نمی کنم که چنین شود. تو بی جهت نگرانی و بی دلیل توهم بر تو غلبه کرده است.

آنهایی که برای ورزش نقشه می کشند بهتر است به حوزه مسئولیت خود مشغول شوند و وظیفه قانونی شان را انجام بدهند.

فضول باشی گفت: یک بحث بد جوری در گلویم گیر کرده، نگویم دق می کنم و اگر بگویم ممکن هست حاشیه هایی برای من داشته باشد و برخی از حضرات و از ما بهتران از فضول باشی دلگیر بشوند.

گفتم: تو و ترس؟ اگر از ترس این و آن و حرف و فشار از بیان حقایق خود داری بکنی بار و بساط فضولی ات را باید جمع بکنی.

ایستادن و مقاومت کردن برای سرپا بودن حق از مهم ترین ویژگی های تو می باشد. بگو شاید که با گفتن حقایق بعضی از مشکلات موجود برطرف گردد.

گفت: چرا نتوانستند مدیر انتخاب کنند و حکم صادر نمایند؟ مگر کار خیلی سخت و طاقت فرسائی بود؟ نمایندگان که نه یک بار بلکه ده ها بار گفته اند که در انتصابات ابدا دخالتی ندارند و حرفی نمی زنند و نیرویی هم تحمیل نمی کنند. برخی ها مدعی هستند که شاخص می دهند و یا عده ای هم معتقدند که مشورت می دهند. برخی ها به شورای نگهبان نامه می نویسند و بعضی ها هم که اصلا با این نامزد مدیریت و یا آن فرد مطرح شده این جا و آن جا نمی روند و خط و نشان نمی کشند!! در چنین فضای ایده آلی که ایجاد می شود به چه دلیل انتخاب یک مدیر هفته ها به طول می انجامد و در نهایت به انتصاب سرپرست منتهی می شود؟

به فضول باشی گفتم: برادر عزیزم چیزی که الان در جامعه ما به یک مشکل تبدیل شده حرف زدن است. آن موقع برای جامعه ایده آل خواهد بود که حرف ها همراه با عمل باشند. در مورد آنچه تو اشاره کردی امیدوارم پیوند ناگسستنی بین حرف و عمل ایجاد شود تا استان بتواند همه انرژی خود را در یک مسیر که آن هم توسعه و پیشرفت استان است متمرکز کند.

گفت: آرزو بر جوانان عیب نیست. سال ها برای رو به راه شدن امور ورزش استان اظهار امیدواری کرده ایم ولی این بار امیدواریم با سرپرست جدید گوشه‌هایی از محقق شدن این آرزوها را شاهد باشیم. انشا الله.